KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 07.10.2004
COM(2004) 637 końcowy

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

przedłużającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1796/1999 na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka oraz kończącego dochodzenie w odniesieniu do przywozu od jednego marokańskiego eksportera

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1796/1999, Rada nałożyła cło antydumpingowe w wysokości 60,4% na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej.

Na wniosek Europejskiej Federacji Przemysłu Lin z Drutu Stalowego zostało rozpoczęte dochodzenie w sprawie domniemanego obejścia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej przez przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka, na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 275/2004 z lutego 2004 r.

Dochodzenie wykazało znaczący wzrost przywozu stalowych lin i drutu do Wspólnoty z Maroka, równoległy spadek przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wzrost wywozu z Chińskiej Republiki Ludowej do Maroka w przybliżeniu równych proporcjach. Wymieniona zmiana w strukturze handlu zbiegła się z nałożeniem cła antydumpingowego na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Nie znaleziono żadnego ekonomicznego uzasadnienia lub słusznego powodu w odniesieniu do wymienionych praktyk, innych niż istnienie wymienionego cła antydumpingowego. Dlatego też stwierdzono, iż zaistniało obejście środków antydumpingowych.

Dochodzenie ustaliło, iż jeden marokański eksportujący producent, Remer Maroc SARL, nie był powiązany z praktykami mającymi na celu obejście środków antydumpingowych.

W konsekwencji proponuje się aby wymienione cło antydumpingowe wynoszące 60,4% nałożone na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostało rozszerzone na przywóz stalowych lin i drutu z Maroka.

Zasięgnięto opinii Państw Członkowskich, z których wszystkie opowiedziały się za wprowadzeniem proponowanych zmian.

W świetle powyższego Komisja proponuje, aby Rada przyjęła załączony wniosek dotyczący rozporządzenia rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1796/1999 w odniesieniu do przywozu stalowych lin i drutu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka niezależnie od tego czy są zgłaszane jako pochodzące z Maroka lub nie oraz kończącego dochodzenie w zakresie przywozu przez jednego eksportera marokańskiego.

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY
przedłużającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1796/1999 na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka oraz kończącego dochodzenie w odniesieniu do przywozu od jednego marokańskiego eksportera

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe")[1], w szczególności jego art. 13

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. ISTNIEJĄCE ŚRODKI

(1) Rada na mocy rozporządzenia (WE) nr 1796/1999[2] nałożyła w sierpniu 1999 r. cło antydumpingowe w wysokości 60,4% na przywóz stalowych lin i drutu („lina z drutu stalowego" lub „SWR") pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL").

2. WNIOSEK

(2) W dniu 5 stycznia 2004 r. Komisja otrzymała wniosek, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego od Europejskiej Federacji Przemysłu Lin Stalowych (EWRIS) o wszczęcie dochodzenia dotyczącego rzekomego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących z ChRL. Wniosek został złożony w imieniu producentów, którzy reprezentują większą część wspólnotowej produkcji SWR.

(3) Wniosek zawierał domniemanie i dowody *prima facie* świadczące o tym, że po nałożeniu środków na przywóz SWR pochodzących z ChRL nastąpiła znaczna zmiana w strukturach handlowych dotyczących wywozu SWR z ChRL i Maroka do Wspólnoty. Istnieje domniemanie, że wspomniana zmiana w strukturze handlu wynika z dokonywanego w Maroku przeładunku SWR pochodzących z ChRL Odnotowano

---

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str.1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

[2] Dz.U. L 217 z 17.8.1999, str.1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1674/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 1).

znaczny wzrost przywozu z Maroka, jednocześnie przywóz z ChRL zmalał w porównywalnych proporcjach.

(4) We wniosku stwierdza się, że nie było wystarczającego powodu lub uzasadnienia ekonomicznego wyżej opisanej zmiany, innego niż istnienie cła antydumpingowgo na SWR pochodzące z ChRL.

(5) Wreszcie, EWRIS również przedłożył wystarczające dowody na to, że skutek naprawczy wspomnianego cła był osłabiony zarówno w zakresie ilości, jak i cen, oraz że ceny SWR z Maroka były zaniżone w stosunku do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla SWR pochodzących z ChRL.

3. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

(6) Komisja na mocy rozporządzenia (WE) nr 275/2004[3] („rozporządzenie wszczynające") wszczęła postępowanie dotyczące rzekomego obchodzenia środków antydumpingowych i poleciła władzo celnym, zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, rejestrować przywóz SWR wysyłanych z Maroka i zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka począwszy od dnia 19 lutego 2004 r. Komisja powiadomiła władze ChRL i Maroka o wszczęciu postępowania.

4. DOCHODZENIE

(7) Importerom wspólnotowym oraz eksporterom SWR z ChRL i Maroka wymienionym we wniosku, jak również innym zainteresowanym stronom, które zgłosiły się w wyznaczonym terminie wysłano odpowiednie kwestionariusze. Wszystkie strony poinformowano, że odmowa współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Strony zostały również poinformowane o konsekwencjach odmowy współpracy.

(8) Szereg importerów wspólnotowych skontaktowało się z Komisją na piśmie, deklarując, że nie sprowadzali żadnych SWR z Maroka.

(9) Nie otrzymano żadnych odpowiedzi na kwestionariusze od eksporterów/producentów z ChRL.

(10) Otrzymano jedną odpowiedź na kwestionariusz marokańskiego producenta-eksportera, przedsiębiorstwa Remer Maroc SARL, Settat. Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie wspomnianego przedsiębiorstwa.

5. OKRES OBIĘTY DOCHODZENIEM

(11) Dochodzenie objęło okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r ("OOD"). Zebrano dane od 1999 r. do końca OOD celem zbadania rzekomej zmiany w strukturze handlu.

[3] Dz.U. L 47 z 18.2.2004, str. 13.

B. WYNIKI DOCHODZENIA

1. UWAGI OGÓLNE/STOPIEŃ WSPÓŁPRACY

(12) Jak podano w akapicie (9) żaden z producentów lub eksporterów SWR z ChRL nie podjął współpracy. Otrzymano jednak informacje od jednego współpracującego producenta-eksportera z Maroka, przedsiębiorstwa Remer Maroc SARL, które zajmowało się produkcją SWR i wyeksportowało niewielki ułamek swojej produkcji do Wspólnoty podczas OOD. Zgodnie z danymi EUROSTATU import wspomnianego przedsiębiorstwa stanowił mniej niż 5% całkowitego wolumenu importu SWR z Maroka do Wspólnoty podczas OOD. Dlatego też ustalenia częściowo musiały opierać się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 podstawowego rozporządzenia.

2. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

(13) Produktem rozpatrywanym są, jak określono w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia istniejących środków („pierwotne dochodzenie") stalowe liny i drut, łącznie z linami stalowymi zamkniętymi, z wyjątkiem lin i drutów ze stali nierdzewnej, o maksymalnych wymiarach poprzecznych przekraczających 3 mm (zwane dalej, stosując terminologię przemysłową, liną z drutu stalowego lub „SWR"), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, zwykle zgłaszane w ramach kodów CN ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 i ex 7312 10 99.

(14) Dochodzenie wykazało, że SWR eksportowane do Wspólnoty z ChRL oraz SWR wysyłane z Maroka do Wspólnoty posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem należy je uważać za produkty podobne w znaczeniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. ZMIANA W STRUKTURZE HANDLU

Współpracujący eksporter marokański

(15) Przedsiębiorstwo Remer Maroc SARL, współpracujący eksporter, zostało założone w 2001 r. jako filia będąca w pełni własnością włoskiego przedsiębiorstwa Remer Italia Srl. Podczas OOD przedsiębiorstwo Remer Maroc SARL eksportowało jedynie niewielką ilość rozpatrywanego produktu do Wspólnoty, stanowiącą poniżej 5% całkowitego przywozu SWR z Maroka w tym samym okresie. Większość sprzedaży skierowana jest na lokalny rynek marokański.

(16) Ustalono również, że Remer Maroc SARL jest zarówno producentem, jak i eksporterem urządzeń do produkcji SWR wykorzystywanych do pełnego procesu wytwarzania rozpatrywanego produktu z wykorzystaniem zakupionego drutu stalowego, rdzenia tekstylnego i smaru. Wspomniane przedsiębiorstwo prowadzi sprzedaż wyłącznie własnych wyrobów, bądź wyrobów spółki matki z Włoch i nigdy nie nabywało jakichkolwiek SWR lub innych materiałów z ChRL.

(17) W związku z powyższym Remer Maroc SARL wykazało, że jego eksport nie odgrywa roli w zmianie struktury handlu pomiędzy ChRL a Wspólnotą. Co za tym idzie, dochodzenie w odniesieniu do SWR eksportowanych przez Remer Maroc SARL należy zakończyć.

Niewspółpracujący eksporterzy marokańscy

(18) Jeżeli chodzi o niewspółpracujących eksporterów marokańskich, kwestię ich wywozów do Wspólnoty należało ustalić na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Uznano, że dane EUROSTATU na poziomie CN stanowiły najlepsze dostępne informacje, na podstawie których można było dokonać ustaleń odnośnie do wywozów do Wspólnoty mających miejsce po nałożeniu cła antydumpingowego na przywóz SWR pochodzących z ChRl. W tym zakresie należy zauważyć, że wniosek złożony przez przedstawicieli przemysłu wspólnotowego również oparty jest na danych EUROSTATU i że Komisja nie miała dostępu do żadnych innych niezależnych źródeł informacji podczas przedmiotowego dochodzenia. Cenę wywozową z Maroka do UE ustalono na podstawie całkowitej wartości eksportu oraz liczby ton podanej przez EUROSTAT w odniesieniu do przywozów objętych kodem CN, od których odliczono ilości i wartości wyeksportowane przez współpracujące przedsiębiorstwo marokańskie. Ponadto, jeżeli chodzi o dane dotyczące okresu przed nałożeniem przedmiotowych środków uznano, że dane EUROSTATU dotyczące przywozów objętych kodem CN były najlepszymi dostępnymi informacjami w związku z brakiem jakichkolwiek innych, niezależnych źródeł.

(19) Ustalono, że znacząca zamiana przywozów z ChRL do Wspólnoty na rzecz przywozów z Maroka nastąpiła po wejściu w życie środków antydumpingowych na SWR pochodzących z ChRL w sierpniu 1999 r. Po nałożeniu środków antydumpingowych przez Wspólnotę przywóz SWR z ChRL do Wspólnoty znacznie zmalał z 14 057 ton w 1998 r. do 364 ton w 2000 r. i pozostawał na porównywalnie niskim poziomie pomiędzy 2000 a 2003 r. W tym samym okresie przywóz SWR do Wspólnoty z Maroka wzrósł z zera w 1998 r. do 2 338 w 2003 r.

(20) Zatem, w odniesieniu do niewspółpracujących przedsiębiorstw, nastąpiła wyraźna zmiana w strukturze handlu po wejściu w życie wspólnotowych środków antydumpingowych na SWR pochodzące z ChRL w sierpniu 1999 r.

4. NIEWYSTARCZAJĄCY POWÓD LUB UZASADNIENIE EKONOMICZNE (NIEWSPÓŁPRACUJĄCY EKSPORTERZY MAROKAŃSCY)

(21) Na podstawie dostępnych faktów ustalono, że nie było żadnego lub przynajmniej nie było wystarczającego uzasadnienia ekonomicznego dla wspomnianej zmiany w strukturze handlu. Przede wszystkim współpracujący producent marokański nie importował żadnych SWR z ChRL. Po drugie, na podstawie statystyk chińskich, marokańskich i WE można zauważyć wzrost wywozu z ChRL do Maroka, co odpowiada wzrostowi wywozu z Maroka do Wspólnoty w tym samym okresie. Niezaprzeczalnie, marokańskie i chińskie statystyki nie rozróżniają pomiędzy SWR a pojedynczymi nitkami drutu (półproduktami SWR), podczas gdy statystyki WE uwzględniają tego rodzaju rozróżnienie. Jednakże, z uwagi na ogólny brak współpracy i przy braku jakichkolwiek wskazań, że proces przekształcania nitek w liny ma miejsce w Maroku, można w uzasadniony sposób przyjąć, że wspomniane dane statystyczne przedstawiają właściwy obraz przywozu SWR z ChRL do Maroka. Ponadto, jeżeli tego rodzaju przekształcanie miałoby miejsce, to nie byłoby ono istotne. Z ekonomicznego punktu widzenia, jakiekolwiek przekształcanie nitek w SWR w miejscu innym niż miejsce ich produkcji nie jest opłacalne, ponieważ dodatkowe korzyści płynące z tego procesu są stosunkowo niewielkie w porównaniu

do kosztów transportu. Odnotowano również, że jedno z przedsiębiorstw marokańskich, które nie wypełniło kwestionariusza i nie wyraziło zgody na wizytę weryfikacyjną dostarczyło sprzeczne informacje odnośnie do swojej działalności, podczas gdy mogło z łatwością wyjaśnić sytuację współpracując podczas dochodzenia. Przy braku współpracy wszystkich przedsiębiorstw, z wyjątkiem Remer Maroc SARL, można wywnioskować na zasadzie zbieżności faktów, że przywóz z ChRL do Maroka nie był przeznaczony na rynek marokański, ale miał być wyeksportowany do Wspólnoty.

(22) Powyższy wniosek potwierdza fakt, iż jedynym znanym eksporterem rozpatrywanego produktu z Maroka, oprócz wspomnianego wyżej współpracującego eksportera, jest spółka zależna chińskiego producenta i eksportera. Przedmiotowa spółka zależna została założona w Maroku w 2001 r., co zbiegło się z rozpoczęciem wywozu SWR z Maroka do Wspólnoty.

(23) W świetle powyższych ustaleń oraz biorąc pod uwagę fakt, iż wyżej wspomniana zamiana przywozu z PRC na przywóz z Maroka miała miejsce w okresie następującym po nałożeniu ceł antydumpingowych, należy stwierdzić, przy równoczesnym braku jakiegokolwiek innego wytłumaczenia, że zmiana w strukturze handlu wynikała z nałożenia wspomnianego cła, nie zaś z jakiegokolwiek innego wystarczającego powodu lub uzasadnienia ekonomicznego w znaczeniu art. 13 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego.

(24) W związku z powyższym, można w uzasadniony sposób przyjąć, że zarzut przedstawiony w skardze znajduje swoje potwierdzenie, tzn. że większa część wywozu z ChRL do Maroka była w istocie wwożona do Wspólnoty *via* Maroko.

5. OSŁABIENIE SKUTKÓW NAPRAWCZYCH CŁA W ZAKRESIE CEN I/LUB ILOŚCI PRODUKTÓW PODOBNYCH (NIEWSPÓŁPRACUJĄCY EKSPORTERZY MAROKAŃSCY)

(25) Z danych liczbowych przedstawionych w akapicie (19) wynika, że od nałożenia środków nastąpiła oczywista zmiana ilościowa w strukturze wspólnotowego przywozu rozpatrywanego produktu. Znaczny wolumen wywozu SWR z ChRL do Wspólnoty przed nałożeniem przedmiotowych środków został częściowo zastąpiony mniejszym, lecz wciąż znacznym wolumenem wywozu pochodzącego od niewspółpracujących eksporterów marokańskich. Drugi ze wspomnianych wolumenów odpowiada 20%-25% wolumenu przywozu z ChRL podczas OOD pierwotnego dochodzenia (1 stycznia 1997 r. do 31 marca 1998 r.). Uznaje się zatem, że ta znacząca zmiana kierunku w przepływie handlowym osłabiła skutki naprawcze przedmiotowych środków w zakresie ilości przywożonych na rynek Wspólnoty.

(26) Jeżeli chodzi o ceny oraz uwzględniając niski poziom współpracy, należało wykorzystać dostępne fakty, tzn. dane liczbowe EUROSTATU dotyczące przywozów objętych kodem CN. Wspomniane dane pokazują, że ceny eksportowe CIF dla wywozu z Maroka były nominalnie o około 3% niższe w stosunku do cen eksportowych CIF dla wywozu z Chin obowiązujących w trakcie pierwotnego dochodzenia. W związku z tym należy przyjąć, że ceny eksportowe dla wywozu Maroka kształtują się poniżej poziomu usuwającego szkodę w odniesieniu do cen wspólnotowych ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.

(27) Zatem uznaje się, że przedmiotowe przywozy osłabiły skutki naprawcze cła zarówno w zakresie ilości, jak i cen.

6. DOWODY DUMPINGU W ODNIESIENIU DO WARTOŚCI NORMALNYCH USTALONYCH UPRZEDNIO DLA PRODUKTÓW PODOBNYCH LUB POKREWNYCH (NIEWSPÓŁPRACUJĄCY EKSPORTERZY MAROKAŃSCY)

(28) Celem ustalenia, czy można uzyskać dowody dumpingu w odniesieniu do SWR wywożonego do Wspólnoty z Maroka przez niewspółpracujących eksporterów podczas OOD, wykorzystano dane eksportowe przedstawione przez EUROSTAT w odniesieniu do przywozów objętych kodem CN zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego jako podstawę dla ustalenia cen eksportowych do Wspólnoty.

(29) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wartością normalną, którą należy wykorzystać w dochodzeniu dotyczącym obchodzenia środków jest wartość normalna ustalona podczas pierwotnego dochodzenia.

(30) W pierwotnym dochodzeniu Polska została uznana za państwo analogiczne do ChRL pod względem poziomu gospodarki rynkowej, wartość normalna została więc ustalona na podstawie cen oraz konstruowanej wartości normalnej w tym właśnie państwie analogicznym. Na tej podstawie ustalono dla ChRL margines dumpingowy obowiązujący dla całego kraju na poziomie 60,4%.

(31) W obecnym dochodzeniu dotyczącym obchodzenia środków i przy braku współpracy, marginesów dumpingu nie można było obliczyć w oparciu o szczegółowe rozróżnienie na typy produktów. Jednakże ceny eksportowe można było porównać z cenami z pierwotnego dochodzenia na podstawie kodów CN, wykorzystując dane EUROSTATU, które zapewniają rozsądny poziom szczegółowości danych. Powyższe porównanie pokazuje, że ceny eksportowe CIF dla wywozu z Maroka do Wspólnoty w OOD były średnio o 3% niższe niż ceny eksportowe CIF dla wywozu z ChRL podczas pierwotnego dochodzenia. Zważywszy, że wspomniane ceny eksportowe mają być porównane do takich samych normalnych wartości obowiązujących dla całego kraju jak te wykorzystane do określenia pierwotnego marginesu dumpingu na poziomie 60,4%, można wywnioskować, że są one również cenami sztucznie zaniżonymi na poziomie ponad 60%.

C. WNIOSKI O ZWOLNIENIE Z REJESTRACJI LUB PRZEDŁUŻENIE CŁA

(32) Komisja otrzymała wniosek o zwolnienie z rejestracji i zakresu działania nałożonych środków prawnych od jednego producenta marokańskiego, przedsiębiorstwa Remer Maroc SARL. Zgodnie z treścią akapitu (12) wyżej wspomniane przedsiębiorstwo współpracowało podczas dochodzenia poprzez przedłożenie odpowiedzi na kwestionariusz oraz wyrażając zgodę na wizytę weryfikacyjną.

(33) Na mocy rozporządzenia (WE) nr xxx/2004[4], Komisja zmieniła rozporządzenie wszczynające, celem zaprzestania rejestracji przywozu SWR wyżej wspomnianego przedsiębiorstwa marokańskiego, Remer Maroc SARL, co do którego ustalono, że nie obchodziło ceł antydumpingowych.

---

[4] xxx

(34) Zgodnie z powyższymi ustaleniami stwierdzającymi, iż wspomniane przedsiębiorstwo nie obchodziło obowiązujących środków antydumpingowych, należy również spowodować by wspomniane środki nie miały zastosowania do tej spółki.

D. ŚRODKI

(35) W związku z powyższym ustaleniem stwierdzającym obchodzenie środków prawnych w znaczeniu art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia istniejące środki antydumpingowe na SWR pochodzące z ChRL należy rozszerzyć na ten sam produkt wysyłany z Maroka, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Maroka, zgodnie z tym samym art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem produktów wytworzonych przez współpracującego producenta Remer Maroc SARL.

(36) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że jakiekolwiek rozszerzone środki powinny mieć zastosowanie wobec zarejestrowanego przywozu od daty jego rejestracji, należy pobrać cło antydumpingowe od SWR przywożonych z Maroka, które zostały objęte rejestracją wspólnotową wprowadzoną rozporządzeniem wszczynającym, z wyjątkiem SWR produkowanych przez Remer Maroc SARL.

(37) Decyzje o nierozszerzaniu wspomnianych ceł na przywóz SWR eksportowanych przez Remer Maroc SARL podjęto na podstawie ustaleń obecnego dochodzenia. Przedmiotowa decyzja o nierozszerzaniu ma zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu SWR wysyłanych z Maroka i wytwarzanych przez ten konkretny podmiot prawny. Importowane SWR produkowane lub wysyłane przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione szczegółowo w przepisach wykonawczych niniejszego rozporządzenia z nazwy i adresu, łącznie z podmiotami związanymi z podmiotami szczegółowo wymienionymi nie mogą korzystać ze zwolnienia i powinny podlegać takiej samej stawce celnej, jak nałożona na mocy rozporządzenia (WE) 1796/1999.

(38) Przedmiotowe obchodzenie środków prawnych ma miejsce poza Wspólnotą. Artykuł 13 rozporządzenia podstawowego ma na celu przeciwdziałanie praktykom związanym z obchodzeniem środków prawnych bez uszczerbku dla podmiotów gospodarczych, które mogą udowodnić, że nie stosują tego rodzaju praktyk, jednakże nie zawiera on przepisu określającego wyraźnie trybu postępowania w odniesieniu do producentów, którzy są w stanie udowodnić, że nie stosują takich praktyk. Dlatego też, wydaje się koniecznym wprowadzenie dla producentów, którzy nie sprzedawali rozpatrywanego produktu na eksport podczas OOD i nie są powiązani z żadnymi eksporterami lub producentami objętymi rozszerzonym cłem antydumpingowym, możliwości przedłożenia wniosku o zwolnienie ich z zakresu działania opisywanych środków odnoszących do przywozu tego produktu. Przedmiotowi producenci, którzy rozważaliby złożenie wniosku o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego musieliby wypełnić kwestionariusz celem umożliwienia Komisji określenia, czy uzasadnione jest przyznanie zwolnienia. Tego rodzaju zwolnienie można przyznać po dokonaniu oceny na przykład sytuacji rynkowej produktu rozpatrywanego, mocy produkcyjnych i stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych, zamówień i sprzedaży, prawdopodobieństwa wystąpienia praktyk, których nie uzasadniają wystarczająco żadne powody i względy ekonomiczne, oraz dowodów dumpingu. Komisja zwykle przeprowadziłaby również odbywającą się na miejscu wizytę weryfikacyjną. Wniosek należałoby niezwłocznie skierować do Komisji, razem z wszelkimi odnośnymi

informacjami, w szczególności takimi, jak wszelkie zmiany w działalności przedsiębiorstwa związane z produkcją i sprzedażą.

(39) Importerzy wciąż mogliby korzystać ze zwolnienia z rejestracji lub zakresu działania środków, jeżeli ich przywozy pochodziłyby od eksporterów, którym przyznano tego rodzaju zwolnienie zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(40) W razie udzielenia zwolnienia Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym zaproponuje stosowną zmianę przedmiotowego rozporządzenia. Następnie wszelkie przyznane zwolnienia będą monitorowane celem zapewnienia zgodności z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu.

E. PROCEDURA

(41) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których Rada zamierzała rozszerzyć obowiązujące ostateczne cło antydumpingowe, oraz miały możliwość zabrania głosu w sprawie i przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag, których charakter mógłby zmienić wyżej wspomniane wnioski.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1796/1999 na przywóz lin stalowych i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej objętych kodami CN ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 i ex 7312 10 99 niniejszym rozszerza się na przywóz takich samych lin stalowych i kabli wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka (kody TARIC odpowiednio 7312 10 82 12, 7312 10 84 12, 7312 10 86 12, 7312 10 88 12, 7312 10 99 12), z wyjątkiem wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Maroko (dodatkowy kod TARIC A567).

2. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 275/2004 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, z wyjątkiem produktów wytworzonych przez Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Maroko.

3. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

1. Wnioski o przyznanie zwolnienia z przedmiotowego cła rozszerzonego na mocy art. 1 muszą być sporządzone na piśmie w jednym z języków urzędowych Wspólnoty oraz podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania wnioskodawcy. Wniosek należy przesłać na poniższy adres:

   Komisja Europejska Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B Biuro: J-79 05/17
   1049 Bruksela
   Belgia
   Faks (32 2) 295 65 05
   Teleks COMEU B 21877.

2. Komisja po konsultacji z Komitetem Doradczym może wydać decyzję zezwalającą na zwolnienie przywozów, co do których zostanie wykazane, że nie obchodzą cła antydumpingowego nałożonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1796/1999, z cła rozszerzonego na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się władzom celnym zaprzestania rejestracji przywozów ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 275/2004.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący